

Αρχική σελίδα>Οικογενειακά και κληρονομικά θέματα>Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [lv](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

αγγλικά

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες: [en](#)

Swipe to change

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός**Λετονία****1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;**

Οι περιπτώσεις λύσης ενός γάμου αναφέρονται διεξοδικά στο κεφάλαιο περί οικογενειακού δικαίου του Αστικού Κώδικα της Λετονίας και στο Μέρος Ρ του Κώδικα Συμβολαιογράφων. Το γενικό πλαίσιο του θεσμού του γάμου ορίζεται στο κεφάλαιο περί οικογενειακού δικαίου του Αστικού Κώδικα.

Στη Λετονία, ο γάμος μπορεί να λυθεί μόνο από δικαστήριο ή συμβολαιογράφο (*notārs*). Το δικαστήριο μπορεί να λύσει έναν γάμο κατόπιν αίτησης ενός ή αμφοτέρων των συζύγων. Ένας συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει έναν γάμο εφόσον οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία για λύση του γάμου τους και δεν έχουν κοινό ανήλικό τέκνο ή κοινή περιουσία ή, σε περίπτωση που οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικό τέκνο ή κοινή περιουσία, εφόσον έχουν συνάψει έγγραφη συμφωνία για την επιμέλεια του κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας. Μία εκ των προϋποθέσεων για διαζύγιο τέτοιου είδους αποτελεί, ως εκ τούτου, η συμφωνία μεταξύ των συζύγων για την επιμέλεια τέκνου που έχει γεννηθεί εντός του γάμου, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

Σε περίπτωση λύσης ενός γάμου από δικαστήριο, το δικαστήριο υποχρεούται να διαπιστώσει τον κλονισμό του γάμου. Ένας γάμος θεωρείται ότι έχει κλονιστεί εφόσον δεν υπάρχει έγγαμη συμβίωση και δεν αναμένεται ότι αυτή θα αποκατασταθεί.

Μία εκ των προϋποθέσεων για λύση από συμβολαιογράφο αποτελεί η συμφωνία μεταξύ των συζύγων για την επιμέλεια τέκνου που έχει γεννηθεί εντός του γάμου, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας. Σε περίπτωση μη συμφωνίας των συζύγων, τα ζητήματα αυτά επιλύονται δικαστικά ταυτόχρονα με την αίτηση διαζυγίου.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Λύση γάμου από συμβολαιογράφο

Ένας γάμος μπορεί να λυθεί εφόσον έχει κλονιστεί, οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία για τη λύση του γάμου τους και ο συμβολαιογράφος λάβει κοινή αίτηση υπογεγραμμένη από αμφοτέρους τους συζύγους. Σε περίπτωση που οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικό τέκνο ή κοινή περιουσία, στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτεται έγγραφη συμφωνία για την επιμέλεια του ανήλικου τέκνου, τη διατροφή του, το δικαίωμα επικοινωνίας και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

Λύση γάμου από δικαστήριο

Ένας γάμος μπορεί να λυθεί από δικαστήριο σε περίπτωση που οι σύζυγοι δεν έχουν καταλήξει σε συμφωνία για τη λύση του γάμου τους και πληρούνται μία εκ των ακόλουθων προϋποθέσεων:

Οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση για διάστημα άνω των τριών ετών: οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση, δεν έχουν κοινή συζυγική εστία και ένας εκ των συζύγων είναι αποφασισμένος να μην επανέλθει σε αυτή, απορρίπτοντας έτσι το ενδεχόμενο έγγαμης συμβίωσης. Κοινή συζυγική εστία μπορεί να μην υφίσταται ακόμα κι αν οι σύζυγοι κατοικούν σε κοινό ακίνητο.

Σε περίπτωση που οι σύζυγοι τελούν σε διάσταση για λιγότερα από τρία έτη, το δικαστήριο δύναται να λύσει το γάμο μόνο εφόσον:

ο λόγος κλονισμού του γάμου είναι η άσκηση σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας από τον ένα σύζυγο κατά του συζύγου που ζητεί τη λύση του γάμου, ή κατά έτερου τέκνου του, ή κατά του κοινού τέκνου των συζύγων

ένας εκ των συζύγων συναινεί σε αίτηση λύσης του γάμου που έχει καταθέσει ο έτερος σύζυγος

ένας εκ των συζύγων έχει αρχίσει να συζεί με άλλο πρόσωπο και έχει γεννηθεί ή αναμένεται να γεννηθεί τέκνο στο πλαίσιο αυτής της σχέσης.

Σε περίπτωση που υπό τις ανωτέρω συνθήκες το δικαστήριο θεωρεί ότι ο γάμος μπορεί να διατηρηθεί, η διαδικασία διαζυγίου δύναται να αναβληθεί για διάστημα έως έξι μηνών ενόψει ενδεχόμενης συμφιλίωσης των συζύγων.

Σε περίπτωση που πριν τη συμπλήρωση τριετούς περιόδου διάστασης ένας εκ των συζύγων καταθέσει αίτηση διαζυγίου για λόγους άλλους από τους τρεις προαναφερόμενους, το δικαστήριο δύναται να μη λύσει τον γάμο προ της εκ του νόμου προβλεπόμενης τριετούς περιόδου διάστασης, και πρέπει να αναστείλει την εξέταση της υπόθεσης ενόψει ενδεχόμενης συμφιλίωσης των συζύγων.

Σε περίπτωση που οι σύζυγοι τελούν σε διάσταση για λιγότερα από τρία έτη, συμβολαιογράφος δύναται να λύσει τον γάμο μόνο εφόσον αμφοίτεροι οι σύζυγοι συμφωνούν για τη λύση του γάμου τους και έχουν καταθέσει αίτηση λύσης ενώπιον του συμβολαιογράφου σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Κώδικα Συμβολαιογράφων.

Το δικαστήριο δεν μπορεί να λύσει έναν γάμο, ακόμα κι αν αυτός έχει κλονιστεί, σε περίπτωση και στον βαθμό που η διατήρηση του γάμου είναι αναγκαία σε εξαιρετικές περιπτώσεις για το συμφέρον του κοινού ανήλικου τέκνου των συζύγων.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:**3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);**

Μόλις τεθεί σε ισχύ απόφαση χορήγησης διαζυγίου ή μόλις πιστοποιημένος συμβολαιογράφος εκδώσει πιστοποιητικό διαζυγίου, παύουν να ισχύουν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την έννομη σχέση μεταξύ των συζύγων. Το διαζύγιο μπορεί να επιβάλει νέες υποχρεώσεις και δικαιώματα στους πρώην συζύγους. Μόλις λυθεί ο γάμος, έκαστο πρόσωπο μπορεί να συνάψει άλλον γάμο.

Σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα, σύζυγος ο οποίος άλλαξε το επώνυμο του κατά τη σύναψη του γάμου έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το συζυγικό επώνυμο μετά τη λύση του γάμου, ή εναλλακτικά, κατόπιν σχετικού αιτήματος, δικαστήριο ή συμβολαιογράφος μπορεί να του επιτρέψει να χρησιμοποιεί το προ του γάμου επώνυμο του.

Κατόπιν αιτήσεως του έτερου συζύγου, δικαστήριο μπορεί να απαγορεύσει στον υπαίτιο για τη διάλυση του γάμου σύζυγο να διατηρήσει το συζυγικό επώνυμο, με την προϋπόθεση ότι τούτο δεν βλάπτει τα συμφέροντα τέκνου.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει έναν γάμο εφόσον οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε προηγούμενη έγγραφη συμφωνία σχετικά με τη διανομή τυχόν κοινής περιουσίας και εφόσον η συμφωνία επισυνάπτεται στην αίτηση διαζυγίου.

Σε περίπτωση λύσης γάμου από δικαστήριο, οι σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν για τη διανομή της κοινής περιουσίας. Σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας μεταξύ των συζύγων, οι αξιώσεις τους διευθετούνται από το δικαστήριο βάσει του Αστικού Κώδικα ή των διατάξεων του γαμικού συμφώνου. Ο Αστικός Κώδικας προβλέπει δύο είδη περιουσιακών σχέσεων, ήτοι σχέσεις που καθορίζονται από τη νομοθεσία και σχέσεις που καθορίζονται από το γαμικό σύμφωνο, και αυτές ρυθμίζουν τη διαδικασία διανομής της περιουσίας σε περίπτωση διαζυγίου.

Σε περίπτωση που οι περιουσιακές σχέσεις καθορίζονται από τη νομοθεσία, κατά τη διανομή της περιουσίας έκαστος σύζυγος δικαιούται να διατηρήσει την περιουσία που ανήκε σε εκείνον πριν από τον γάμο και οποιαδήποτε ατομική περιουσία απέκτησε κατά τη διάρκεια του γάμου. Οποδήποτε αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου από κοινού από τους συζύγους, ή από οποιονδήποτε εξ αυτών με τη χρήση κοινών πόρων, αποτελεί την κοινή περιουσία αμφοτέρων των συζύγων. Θεωρείται ότι η κοινή περιουσία ανήκει και στους δύο συζύγους εξίσου, εκτός εάν οποιοσδήποτε εξ αυτών μπορεί να αιτιολογήσει και να αποδείξει ότι θα πρέπει να διανεμηθεί με διαφορετική αναλογία.

Σε περίπτωση που οι περιουσιακές σχέσεις καθορίζονται από γαμικό σύμφωνο, το σύμφωνο μπορεί να προβλέπει χωριστή ή κοινή κυριότητα όλων των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων, και η διανομή της περιουσίας αποφασίζεται τότε σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει η νομοθεσία για τη σχετική συμβατική περιουσιακή σχέση.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Σε περίπτωση διαζυγίου δεν μπορούν να εξεταστούν ξεχωριστά τα ζητήματα που απορρέουν από τις ανωτέρω περιγραφείσες έννομες σχέσεις εντός της οικογένειας, και ιδίως εκείνα που απορρέουν από τις έννομες σχέσεις γονέων και τέκνων.

Σε περίπτωση λύσης του γάμου από συμβολαιογράφο, οι σύζυγοι πρέπει να συμφωνήσουν όχι μόνο επί του διαζυγίου αλλά και επί της επιμέλειας, του δικαιώματος επικοινωνίας και της διατροφής των τέκνων. Μαζί με την αίτηση διαζυγίου πρέπει να υποβάλλεται προηγούμενη έγγραφη συμφωνία για την επιμέλεια κοινού ανήλικου τέκνου, για το δικαίωμα επικοινωνίας και τη διατροφή του τέκνου.

Σε περίπτωση λύσης του γάμου από δικαστήριο, οι σύζυγοι πρέπει να συμφωνήσουν επί της επιμέλειας κοινού ανήλικου τέκνου, του δικαιώματος επικοινωνίας και της διατροφής του τέκνου. Σε περίπτωση μη σύναψης συμφωνίας και εφόσον δεν έχουν ήδη διευθετηθεί οι αξιώσεις, αυτές πρέπει να υποβληθούν μαζί με την αίτηση διαζυγίου σε διαφορετική περίπτωση το δικαστήριο δεν μπορεί να χορηγήσει το διαζύγιο.

Συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά τη γονική μέριμνα

Η ευθύνη φροντίδας ενός τέκνου δεν παύει σε περίπτωση που το τέκνο δεν ζει πλέον με έναν ή με αμφοτέρους τους γονείς.

Σε περίπτωση που οι γονείς ζουν χωριστά, η κοινή γονική μέριμνά τους συνεχίζει. Η φροντίδα και εποπτεία του τέκνου πρέπει να διασφαλίζεται από τον γονέα με τον οποίο ζει το τέκνο.

Οι γονείς πρέπει να λαμβάνουν κοινές αποφάσεις επί ζητημάτων που μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά την ανάπτυξη του τέκνου. Οι διαφορές μεταξύ των γονέων επιλύονται από το δικαστήριο κληρονομικών υποθέσεων (*bārhintiesā*), εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τη νομοθεσία.

Η κοινή επιμέλεια των γονέων παύει όταν συμφωνία μεταξύ των γονέων ή δικαστική απόφαση επιβάλει ατομική επιμέλεια του ενός γονέα.

Όταν ένα τέκνο τελεί υπό την ατομική επιμέλεια ενός γονέα, ο εν λόγω γονέας έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την επιμέλεια. Ο έτερος γονέας πρέπει να έχει δικαίωμα επικοινωνίας (το δικαίωμα να διατηρεί επαφή και ιδιωτικές σχέσεις με το τέκνο).

Συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά τη διατροφή τέκνου

Το ζήτημα της διατροφής τέκνου πρέπει να καθορίζεται κατά τη διαδικασία του διαζυγίου. Οι γονείς υποχρεούνται να παρέχουν στο τέκνο διατροφή ανάλογη προς τις οικονομικές δυνατότητές τους. Το καθήκον συντήρησης ενός τέκνου βαρύνει τον πατέρα και τη μητέρα έως ότου το τέκνο καταστεί ικανό να αυτοσυντηρείται. Η ευθύνη παροχής διατροφής δεν παύει σε περίπτωση που το τέκνο ζει χωριστά από την οικογένεια ή δεν ζει πλέον με έναν ή αμφοτέρους τους γονείς. Κατά τη λύση του γάμου τους οι γονείς ενός τέκνου μπορούν να συμφωνήσουν από κοινού επί της διατροφής του τέκνου, αλλά σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας η διαφορά επιλύεται από το δικαστήριο κατά τη διαδικασία του διαζυγίου.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα, κατά τη λύση ενός γάμου ή και κατόπιν αυτής, ένας πρώην σύζυγος μπορεί να αξιώσει από τον έτερο σύζυγο, προκειμένου να διατηρήσει το προηγούμενο βιοτικό επίπεδό του, χρηματικά ποσά ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες του τελευταίου. Το καθήκον εξασφάλισης του προηγούμενου βιοτικού επιπέδου ενός πρώην συζύγου παύει όταν:

το διάστημα που έχει παρέλθει από το διαζύγιο ή την ακύρωση του γάμου είναι ίδιο με τη διάρκεια του λυθέντος γάμου ή, σε περίπτωση γάμου που έχει ακυρωθεί, με τη διάρκεια της συμβίωσης

ο πρώην σύζυγος συνάψει νέο γάμο

το εισόδημα του πρώην συζύγου διασφαλίζει τη συντήρησή του

ο πρώην σύζυγος αποφεύγει να συντηρήσει τον εαυτό του μέσω της δικής του εργασίας

ο πρώην σύζυγος, ο οποίος όφειλε να συντηρεί τον έτερο πρώην σύζυγο, δεν διαθέτει επαρκή μέσα διαβίωσης ή έχει καταστεί ανίκανος προς εργασία

ο πρώην σύζυγος που χρήζει συντήρησης διαπράξει αδίκημα κατά του έτερου συζύγου ή κατά της ζωής, της υγείας, της ελευθερίας, της περιουσίας ή της τιμής του έτερου συζύγου ή ανιόντων ή κατιόντων συγγενών αυτού

ο πρώην σύζυγος αφήσει αβοήθητο τον έτερο σύζυγο ενώ είχε τη δυνατότητα να τον βοηθήσει

ο πρώην σύζυγος κατηγορήσει εσκεμμένα και ψευδώς για διάπραξη αδικήματος τον έτερο σύζυγο ή ανιόντα ή κατιόντα συγγενή αυτού

ο πρώην σύζυγος διάγει δαπανηρό ή έκλυτο βίο

ο πρώην σύζυγος, ο οποίος όφειλε να συντηρεί τον έτερο σύζυγο, αποβιώσει ή κηρυχθεί θανών, ή αν ο έτερος πρώην σύζυγος αποβιώσει ή κηρυχθεί θανών υφίστανται άλλοι σημαντικοί λόγοι παύσης της υποχρέωσης.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο όρος «δικαστικός χωρισμός» δεν υφίσταται στο λετονικό νομικό σύστημα.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ο όρος «δικαστικός χωρισμός» δεν υφίσταται στο λετονικό νομικό σύστημα.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Ο όρος «δικαστικός χωρισμός» δεν υφίσταται στο λετονικό νομικό σύστημα.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί εάν έχει συναφθεί κατά παράβαση νομοθετικών διατάξεων που εμπόδιζαν τη νόμιμη σύναψή του. Από τη στιγμή που τίθεται σε ισχύ δικαστική απόφαση η οποία κηρύσσει άκυρο έναν γάμο, τα πρόσωπα θεωρούνται ως ουδέποτε συζευχθέντα και ο γάμος θεωρείται άκυρος και ανίσχυρος από τη στιγμή της σύναψής του. Πρέπει να σημειωθεί ότι ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί ακόμα και κατόπιν διαζυγίου.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί μόνο στις ακόλουθες εκ του νόμου οριζόμενες περιπτώσεις:

ο γάμος δεν καταχωρήθηκε από υπάλληλο ληξιαρχείου ή από θρησκευτικό λειτουργό κάποιου εκ των δογμάτων που αναφέρονται στον Αστικό Κώδικα

ο γάμος συνήφθη πλασματικά, χωρίς την πρόθεση δημιουργίας οικογένειας

ο γάμος συνήφθη χωρίς αμφότεροι οι σύζυγοι να έχουν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, χωρίς ένας εκ των συζύγων να έχει συμπληρώσει το δέκατο έκτο έτος της ηλικίας του, μετά τη συμπλήρωση του οποίου ο γάμος μπορεί να θεωρηθεί έγκυρος εφόσον έχει συναφθεί με ενήλικο και συναίνεσαν σε αυτόν οι γονείς ή κηδεμόνες εντούτοις, ο γάμος δεν μπορεί να ακυρωθεί εάν έχει συλληφθεί τέκνο μετά τον γάμο ή εάν αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν συμπληρώσει το ελάχιστο όριο ηλικίας κατά τον χρόνο έκδοσης δικαστικής απόφασης τη στιγμή τέλεσης του γάμου ένας εκ των συζύγων βρισκόταν σε κατάσταση που τον εμπόδιζε να κατανοήσει τη σημασία των πράξεών του ή να ελέγξει τις πράξεις του

ο γάμος συνήφθη μεταξύ προσώπων με απαγορευμένο βαθμό συγγένειας, ήτοι άμεσα ανιόντων ή κατιόντων συγγενών, αδελφού και αδελφής ή ετεροθαλούς αδελφού και αδελφής

ο γάμος συνήφθη μεταξύ υιοθετούντος και υιοθετημένου, εκτός αν έχουν παύσει οι έννομες σχέσεις που καθιερώνει η υιοθεσία

ο γάμος συνήφθη μεταξύ κηδεμόνα και ανηλίκου, ή μεταξύ επιτρόπου και προσώπου που τελεί υπό επιτροπεία, πριν από την παύση των σχέσεων κηδεμονίας ή επιτροπείας

ένας εκ των συζύγων ήταν ήδη νυμφευμένος.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, αίτηση ακύρωσης του γάμου μπορεί να υποβληθεί ανά πάσα στιγμή χωρίς περιορισμό, από οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή τον εισαγγελέα. Σε περίπτωση λήξης του γάμου λόγω θανάτου ή διαζυγίου, αίτηση ακύρωσης μπορούν να καταθέσουν μόνο τα πρόσωπα των οποίων τα δικαιώματα θίγονται. Σε περίπτωση θανάτου αμφότερων των συζύγων, δεν μπορεί να κατατεθεί αίτηση ακύρωσης του γάμου τους.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Μετά την ακύρωση του γάμου οι σύζυγοι ανακτούν το προ του γάμου επώνυμό τους. Σε περίπτωση που κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου ένας σύζυγος δεν γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί, μπορεί να αιτηθεί στο δικαστήριο να του επιτραπεί να διατηρήσει το συζυγικό επώνυμο.

Σε περίπτωση που κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου ένας εκ των συζύγων γνώριζε το ενδεχόμενο ακύρωσης του γάμου, ο έτερος σύζυγος δικαιούται να αξιώσει από αυτόν όχι μόνο τα αναγκαία μέσα για τη διατήρηση του προηγούμενου επιπέδου διαβίωσής του αλλά και αποζημίωση για ηθική βλάβη.

Κατά την ακύρωση ενός γάμου, οι περιπτώσεις στις οποίες ο πρώην σύζυγος απαλλάσσεται από την υποχρέωση εξασφάλισης του προηγούμενου βιοτικού επιπέδου του έτερου συζύγου είναι όμοιες με αυτές του διαζυγίου (βλέπε ερώτηση 3.4).

Όσον αφορά τη διανομή της περιουσίας κατά την ακύρωση του γάμου, έκαστος εκ των πρώην συζύγων δικαιούται να διατηρήσει την προγαμιαία περιουσία του και οποιαδήποτε περιουσία έχει αποκτήσει κατά τη διάρκεια της συμβίωσης. Η από κοινού κτηθείσα περιουσία διανέμεται ισομερώς μεταξύ των πρώην συζύγων.

Σε περίπτωση που κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου ουδείς εκ των συζύγων γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί, η περιουσία διανέμεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα που διέπουν τη διανομή της περιουσίας που έχει αποκτηθεί κατά τη διάρκεια νόμιμου γάμου. Εντούτοις, σε περίπτωση που μόνο ένας εκ των συζύγων δεν γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί, η διαδικασία διανομής της περιουσίας που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια νόμιμου γάμου σε περίπτωση διαζυγίου εφαρμόζεται μόνο για τον σύζυγο που δεν γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Στη Λετονία ο γάμος μπορεί να λυθεί από συμβολαιογράφο κατόπιν κοινής αίτησης αμφότερων των συζύγων. Η διαδικασία λύσης ενός γάμου από συμβολαιογράφο ορίζεται στο κεφάλαιο Ρ του Κώδικα Συμβολαιογράφων. Πιστοποιημένος συμβολαιογράφος λύει τον γάμο σε περιπτώσεις στις οποίες οι σύζυγοι έχουν συμφωνήσει για το διαζύγιο και δεν έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία, ή εάν οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία και έχουν συνάψει έγγραφη συμφωνία για την επιμέλεια του κοινού ανηλίκου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνηχοθούν με την αγωγή;

Λύση γάμου από συμβολαιογράφο

Σε περίπτωση λύσης γάμου από συμβολαιογράφο, δεν υπάρχει συγκεκριμένη κατά τόπον αρμοδιότητα – τα πρόσωπα μπορούν να απευθυνθούν σε οποιονδήποτε συμβολαιογράφο οπουδήποτε στη χώρα. Τούτο δεν ισχύει για τις διασυνοριακές υποθέσεις, στις οποίες η δικαιοδοσία διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου. Εάν, βάσει της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλης διεθνούς νομοθεσίας, ένα διασυνοριακό διαζύγιο δεν εμπίπτει στη λετονική δικαιοδοσία, πιστοποιημένος συμβολαιογράφος δεν μπορεί να κινηθεί τη διαδικασία διαζυγίου και πρέπει να ενημερώσει σχετικά τους συζύγους.

Στις υποθέσεις διασυνοριακών διαζυγίων, το εφαρμοστέο δίκαιο καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό.

Αίτηση διαζυγίου που κατατίθεται ενώπιον συμβολαιογράφου πρέπει να αναφέρει τα ακόλουθα:

το όνομα, το επώνυμο και τον αριθμό ταυτότητας εκάστου συζύγου (εάν ένας σύζυγος δεν διαθέτει αριθμό ταυτότητας, το έτος, την ημέρα και τον μήνα γέννησής του)

το έτος, την ημέρα και τον μήνα του γάμου και τον αριθμό καταχώρισης στο ληξιαρχείο

τη χώρα καταχώρισης του γάμου και την αρχή, ή το θρησκευτικό δόγμα και τον θρησκευτικό λειτουργό ενώπιον των οποίων συνήφθη

αν οι σύζυγοι έχουν κοινά ανήλικα τέκνα και αν έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια των κοινών ανήλικων τέκνων, την άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας και τη διατροφή

αν οι σύζυγοι έχουν κοινή περιουσία και αν έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με τη διανομή της εν λόγω περιουσίας

τα επώνυμα των συζύγων κατόπιν του διαζυγίου.

Στην αίτηση πρέπει να εσσωκλείεται πρωτότυπο του πιστοποιητικού γάμου, ή αντίγραφο ή απόσπασμα εκδοθέν από ληξιαρχείο, ή βεβαίωση ληξιαρχείου.

Σε περίπτωση που οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία, στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτεται έγγραφη συμφωνία για την επιμέλεια του κοινού ανηλίκου τέκνου, τη διατροφή του, το δικαίωμα επικοινωνίας και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

Λύση γάμου από δικαστήριο

Αίτηση διαζυγίου ή ακύρωσης γάμου πρέπει να υποβάλλεται ενώπιον του αρμόδιου επαρχιακού ή δημοτικού δικαστηρίου (*rajona pilsētas tiesa*) —

συνήθως το δικαστήριο του δηλωμένου τόπου κατοικίας του καθ' ου η αίτηση ή, ελλείψει αυτού, του πραγματικού (de facto) τόπου κατοικίας αυτού. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί ενώπιον του δικαστηρίου του δηλωθέντος τόπου κατοικίας του αιτούντος ή, ελλείψει αυτού, του πραγματικού τόπου κατοικίας αυτού, εάν:

με τον αιτούντα διαμένουν ανήλικα τέκνα

ο γάμος του οποίου ζητείται η λύση έχει συναφθεί με πρόσωπο που εκτίει ποινή φυλάκισης

ο γάμος του οποίου ζητείται η λύση έχει συναφθεί με πρόσωπο που δεν έχει δηλωμένο τόπο κατοικίας και του οποίου ο πραγματικός τόπος κατοικίας είναι άγνωστος, ή που ζει στο εξωτερικό.

Οι κανόνες για τη δικαιοδοσία επί υποθέσεων διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης γάμου όταν ένας εκ των συζύγων έχει τη συνήθη κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος, ή είναι πολίτης άλλου κράτους μέλους, ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003,

για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000.

Μόλις καθοριστεί ποιο είναι το αρμόδιο κράτος μέλος, εφαρμόζεται η οικεία πολιτική δικονομία του εν λόγω κράτους μέλους.

Οι κανόνες για τη δικαιοδοσία επί υποθέσεων διαζυγίου ορίζονται και σε διμερείς διεθνείς συμφωνίες δικαστικής συνδρομής και νομικών σχέσεων που έχουν συναφθεί με χώρες εκτός ΕΕ και είναι δεσμευτικές για τη Λετονία.

Δυνάμει του άρθρου 128 του νόμου περί πολιτικής δικονομίας, στην αίτηση ενώπιον δικαστηρίου πρέπει να αναφέρονται τα ακόλουθα:

το δικαστήριο ενώπιον του οποίου υποβάλλεται

το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας και ο δηλωθείς τόπος κατοικίας του ενάγοντα (εάν ο ενάγων δεν έχει δηλωθέντα τόπο κατοικίας, ο πραγματικός τόπος κατοικίας του) στην περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η επίσημη έδρα του ο ενάγων μπορεί να δηλώσει

διαφορετική διεύθυνση για την αλληλογραφία του με το δικαστήριο

το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας, ο δηλωθείς τόπος κατοικίας και οποιαδήποτε δηλωθείσα πρόσθετη διεύθυνση του καθ' ου η αίτηση ή άλλου ενδιαφερόμενου προσώπου, ή, ελλείψει αυτού, ο πραγματικός τόπος κατοικίας στην περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η επίσημη έδρα του ο αριθμός ταυτότητας ή αριθμός μητρώου του εναγομένου πρέπει να αναγράφεται εφόσον είναι γνωστός

το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας και η διεύθυνση αλληλογραφίας με το δικαστήριο του εκπροσώπου του ενάγοντα, εφόσον η αγωγή ασκείται από εκπρόσωπο, ή, στην περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η επίσημη έδρα του

σε αγωγή για ανάκτηση χρηματικού ποσού, το όνομα του πιστωτικού ιδρύματος και ο αριθμός λογαριασμού, εάν υπάρχει, στον οποίο θα κατατεθεί το οφειλόμενο ποσό

το αντικείμενο της αξίωσης

το ποσό της αξίωσης, εφόσον αυτή είναι αποτιμητή σε χρήμα, και ο τρόπος υπολογισμού του προς ανάκτηση ποσού ή του αμφισβητούμενου ποσού

τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζει ο ενάγων την αξίωσή του και αποδεικτικά στοιχεία που επιβεβαιώνουν τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά

οι νομικές διατάξεις στις οποίες βασίζεται η αξίωση

τα αιτήματα του αιτούντος

κατάλογος των εγγράφων που επισυνάπτονται στο δικόγραφο

η ημερομηνία σύνταξης του δικογράφου και κάθε άλλη σχετική πληροφορία.

Δυνάμει του άρθρου 235.1 του νόμου περί Πολιτικής Δικονομίας, στην αίτηση διαζυγίου πρέπει επίσης να αναφέρονται τα ακόλουθα:

το χρονικό σημείο από το οποίο οι διάδικοι ζουν σε διάσταση

αν ο έτερος σύζυγος συμφωνεί με το διαζύγιο

αν οι διάδικοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια των τέκνων, τις διαδικασίες άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας του έτερου γονέα, τη διατροφή και τη διανομή της περιουσίας που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου, ή αν υποβάλλουν αιτήματα στο δικαστήριο όσον αφορά τα ζητήματα αυτά.

Η αίτηση πρέπει να υπογράφεται από τον αιτούντα ή τον εκπρόσωπό του. Σε υπόθεση διαζυγίου ή ακύρωσης, ο εκπρόσωπος ενός διαδίκου πρέπει να έχει συγκεκριμένη εξουσιοδότηση χειρισμού της υπόθεσης. Η εξουσιοδότηση εκπροσώπησης σε υποθέσεις διαζυγίου ή ακύρωσης καλύπτει και οποιοσδήποτε άλλες σχετικές αξιώσεις.

Στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτονται:

ακριβές αντίγραφο της αίτησης, για τον σκοπό της επίδοσης στον καθ' ου

έγγραφο που να πιστοποιεί ότι καταβλήθηκαν τα δημόσια τέλη και τα άλλα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τη διαδικασία και κατά το ποσό που ορίζει ο νόμος

έγγραφο ή έγγραφα που να πιστοποιούν τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων βασίζεται η αίτηση (όπως πιστοποιητικό καταχώρισης γάμου).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Γενικά, το κράτος παρέχει νομική συνδρομή εάν τα μέσα και το επίπεδο εισοδημάτων ενός προσώπου το εμποδίζουν να εξασφαλίσει την προστασία των δικαιωμάτων του, ή εάν ξαφνικά βρεθεί σε κατάσταση ή οικονομική συγκυρία που να το εμποδίζουν να το πράξει (π.χ. λόγω φυσικής καταστροφής, ανωτέρας βίας ή άλλων περιστάσεων που διαφεύγουν του ελέγχου του), ή αν το πρόσωπο εξαρτάται πλήρως από το κράτος ή τις τοπικές αρχές, γεγονός που καθιστά αντικειμενικά δύσκολο για εκείνο να προστατεύσει τα δικαιώματά του. Η νομική συνδρομή χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου περί δημόσιας νομικής συνδρομής (*Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likums*).

Γενικά, η νομική συνδρομή καλύπτει τις δαπάνες που αφορούν την προετοιμασία των διαδικαστικών εγγράφων, την παροχή νομικών συμβουλών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, την εκπροσώπηση ενώπιον του δικαστηρίου και την εκτέλεση της δικαστικής απόφασης.

Η Λετονία παρέχει επίσης νομική συνδρομή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Σε πρώτο βαθμό, την υπόθεση εξετάζει επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο (*rajona (pilsētas) tiesa*). Κατά της απόφασης μπορεί να ασκηθεί έφεση ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου (*apgabaltiesa*), καθώς και αίτηση αναίρεσης (*kasācija*).

Σε περίπτωση λύσης γάμου από συμβολαιογράφο, πρέπει να σημειωθεί ότι δεν μπορεί να αμφισβητηθεί το αληθές εγγράφων που έχουν επικυρωθεί σύμφωνα με την κατά τον νόμο διαδικασία. Μπορούν να προσβληθούν με την κατάθεση χωριστής αγωγής.

Οποιαδήποτε αιτίαση σύμφωνα με την οποία πιστοποιημένος συμβολαιογράφος δεν ενήργησε προσηκόντως κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ή αρνήθηκε να εκτελέσει τα καθήκοντά του, πρέπει να υποβάλλεται ενώπιον του δικαστηρίου στην εποπτεία του οποίου υπόκειται ο συμβολαιογράφος εντός ενός μηνός από την ημερομηνία εκτέλεσης της πράξης που αποτελεί αντικείμενο της αιτίας της ή άρνησης εκτέλεσης της αιτηθείσας πράξης.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου, η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, πρέπει να αναγνωρίζεται στη Λετονία δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου. Ο εν λόγω κανονισμός αναφέρει ότι οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται σε άλλα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται καμιά ειδική διαδικασία.

Προκειμένου να εξασφαλισθεί η αναγνώριση, στη Λετονία, μιας απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο πρόσωπο μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, να ασκήσει αίτηση αναγνώρισης ή μη αναγνώρισης της απόφασης, υποβάλλοντας αίτηση αναγνώρισης (*atzīšana*) ή αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης (*atzīšana un izpildīšana*) της αλλοδαπής απόφασης στο επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο του τόπου όπου θα εκτελεσθεί η απόφαση, ή του δηλωμένου τόπου κατοικίας του καθ' ου η αίτηση, ή, ελλείψει αυτού, του πραγματικού τόπου κατοικίας αυτού.

Η απόφαση αναγνώρισης ή αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης που έχει εκδοθεί από αλλοδαπό δικαστήριο λαμβάνεται από μονομελές δικαστήριο, βάσει της κατατεθείσας αίτησης και των συνημμένων σε αυτήν εγγράφων, εντός 10 ημερών από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης, χωρίς κλήτευση των

διαδίκων. Ο δικαστής μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει την απόφαση στη Λετονία μόνο στη βάση κάποιου εκ των λόγων μη αναγνώρισης που αναφέρονται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου. Βάσει αυτών, απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να μην αναγνωρισθεί στη Λετονία στις ακόλουθες περιπτώσεις:

αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη της Λετονίας

σε περίπτωση ερήμην απόφασης, αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν επιδόθηκε στον καθ' ου εγκαίρως και κατά τρόπο που να του επιτρέπει να οργανώσει την υπεράσπισή του, εκτός εάν διαπιστώνεται ότι ο καθ' ου δέχθηκε την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση

αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση επί διαδικασίας μεταξύ των ίδιων διαδίκων στη Λετονία

αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η απόφαση αυτή πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στη Λετονία.

Δυνάμει του άρθρου 638 του νόμου περί πολιτικής δικονομίας, στην αίτηση αναγνώρισης απόφασης πρέπει να αναφέρονται τα ακόλουθα:

το δικαστήριο ενώπιον του οποίου υποβάλλεται

το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας (ή, ελλείψει αυτού, άλλα στοιχεία ταυτοποίησης) του αιτούντος και η διεύθυνση αλληλογραφίας με το δικαστήριο στην περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η επίσημη έδρα του

το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας (ή, ελλείψει αυτού, άλλα στοιχεία ταυτοποίησης) του καθ' ου η αίτηση, ο δηλωθείς τόπος κατοικίας και οποιαδήποτε δηλωθείσα πρόσθετη διεύθυνση, ή, ελλείψει αυτού, ο πραγματικός τόπος κατοικίας του καθ' ου στην περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η επίσημη έδρα του

το αντικείμενο της αίτησης και τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων βασίζεται

το αίτημα του αιτούντος για αναγνώριση ή αναγνώριση και εκτέλεση, εν όλω ή εν μέρει, της αλλοδαπής απόφασης

ο εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος και η διεύθυνσή του, σε περίπτωση που έχει διοριστεί εκπρόσωπος για τον χειρισμό της υπόθεσης στη Λετονία

κατάλογος των συννημένων εγγράφων

η ημερομηνία και ώρα σύνταξης της αίτησης.

Δυνάμει του άρθρου 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, η αίτηση αναγνώρισης απόφασης που έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους πρέπει να συνοδεύεται από τα ακόλουθα:

αντίγραφο της απόφασης το οποίο να πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας

σε περίπτωση ερήμην απόφασης, έγγραφο από το οποίο να προκύπτει ότι στον καθ' ου επιδόθηκε το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης (για διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου) εναλλακτικά, ο αιτών μπορεί να υποβάλει έγγραφο το οποίο να αναφέρει ότι ο καθ' ου δέχθηκε την ερήμην απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση

πιστοποιητικό εκδοθέν από αρμόδια αρχή ή δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, υφίστανται δύο τρόποι με τους οποίους μπορεί ένας ενδιαφερόμενος να προσβάλει την αναγνώριση, στη Λετονία, απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Πρώτον, σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να καταθέσει ενώπιον δικαστηρίου αίτηση μη αναγνώρισης, στη Λετονία, απόφασης που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος.

Δεύτερον, ο καθ' ου σε μια υπόθεση αναγνώρισης απόφασης μπορεί να αμφισβητήσει την αναγνώριση της απόφασης στη Λετονία ακόμα κι εάν άλλο πρόσωπο έχει ήδη υποβάλει αίτηση αναγνώρισης της απόφασης και στη βάση της αίτησης αυτής το επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο έχει ήδη αναγνωρίσει την απόφαση. Ο καθ' ου μπορεί να προβάλει αντιρρήσεις κατά της αναγνώρισης, στη Λετονία, απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος προσβάλλοντας την απόφαση αναγνώρισης της απόφασης που εξέδωσε το επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο. Σύμφωνα με το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, η απόφαση επαρχιακού ή δημοτικού δικαστηρίου με την οποία αναγνωρίζεται απόφαση που έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους μπορεί να προσβληθεί ενώπιον περιφερειακού δικαστηρίου με την άσκηση επικουρικής ένστασης (*blakus sūdzība*) ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση και την αποστολή της προσφυγής στο αρμόδιο περιφερειακό δικαστήριο. Ο καθ' ου ή ο αιτών δύναται να προσφύγουν κατά της απόφασης αναγνώρισης του περιφερειακού δικαστηρίου ενώπιον της Γερουσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου (*Augstākās tiesas Senāts*) ασκώντας επικουρική ένσταση ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση και αποστέλλοντας την προσφυγή στο τμήμα αστικών υποθέσεων της Γερουσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Ο καθ' ου δύναται να προβάλει αντιρρήσεις κατά της αναγνώρισης απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος μόνο στη βάση ενός εκ των λόγων μη αναγνώρισης που αναφέρονται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου (βλέπε ερώτηση 14).

16 Ποιο δικαίωμα εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Η διαδικασία προσδιορισμού του εφαρμοστέου δικαίου ορίζεται στον

κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1259/2010, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό (κανονισμός Ρώμη III)

Σύνδεσμοι

<https://tiesas.lv>

<http://www.llrx.com/features/latvia.htm> [English](#)

<https://vvc.gov.lv>

<https://www.tm.gov.lv>

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

This webpage is part of an EU quality network

Τελευταία επικαιροποίηση: 18/12/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.